

238

111114

Гено
Любоп

ЛОДОИСКА ПОЛЯШКА ПРИКАСКА.

(изведено отъ малкъ листъ на Македониї.)

Моята Исторія представя страшенъ примеръ отъ непостоянството на честь-тѣ. Обыкновено лесно е, но по иѣкога и твърдѣ опасно е, да удржи иской достолѣпно едно древне име и да управлява како трѣба голѣмъ наследственъ ипотъ. Като единичкъ синъ отъ знаменитъ и славенъ томъ, на който произхожденietо си губи въ мракъ на прѣминалътъ години, трѣбаше да държъ въ отечеството си първѣтъ политически постове; по-ето че гледамъ се-бе си днесъ осъденъ да бѫде за всякога скитникъ по чуждытъ єами, да вянѫ и да тлѣхъ въ безславно бездѣйствіе. Името Ловинский, знаменито въ лѣтописи-тѣ на Полшъ, на мене ще ся свърши и ще исчезне. Знаю, че строгата философія отхвърля и прѣ-зира суетнитѣ титулы и богатствата, като виновници на развращенietо человѣческо; азъ можаше негли да ся утѣшѫ ако да бѣхъ само тѣхъ изгубилъ: но приятелю, що четешъ тѣзи редовце, примисли че, азъ оплакувамъ единъ съпругъ коѫто обожавахъ, търсѣхъ единъ, единичкъ загубенъ дъщеръ, коѫто колкото повече обычамъ, толкозъ по-малко надеждѫ имамъ че ще ѝж намѣрѣхъ, а при това и знаѫще, че никога вече нѣма да видѣхъ отечеството си! Какво жестоко твърдодушіе можъ да турѣкъ на Ѣрѣшъ ~~Българъ~~ единъ тѣги и ТЪРНОВъ.

ИНВЕН.

9111

ФОРМ. №

2821 VIII